

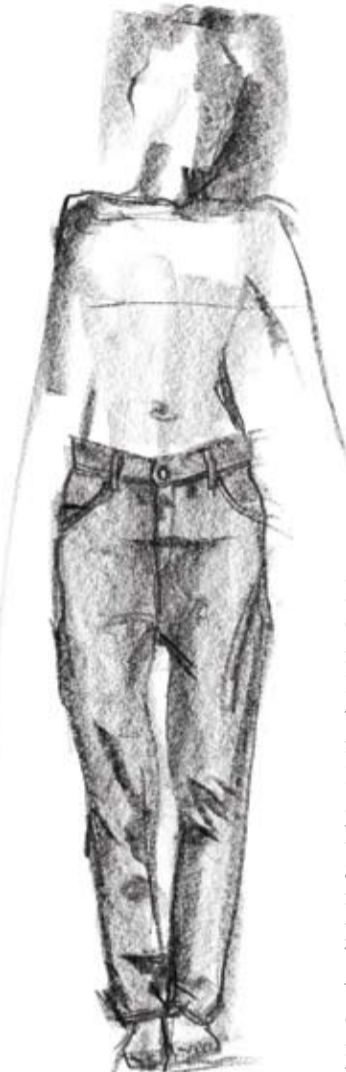
SKINNY

Strak, strakker, strakst. De jeansversie van de legging, en daarom ook wel 'jegging' genoemd. Plakt aan billen, benen en enkels. Open en bloot, vooral weggelegd voor vrouwen die er geen probleem mee hebben om de wereld te tonen hoe hun lichaam in elkaar zit. *Skinnies* dus. Maar wordt de laatste tijd ook opvallend vaker verkocht in grotere maten. En gedragen met een jurk of tuniek boven.

SLIM FIT

De 'menselijke' versie van de skinny. Ook een heel smal model, maar toch iets meer ademruimte tussen huid en stof. Niet altijd even flatterend voor zwaardere vrouwen.

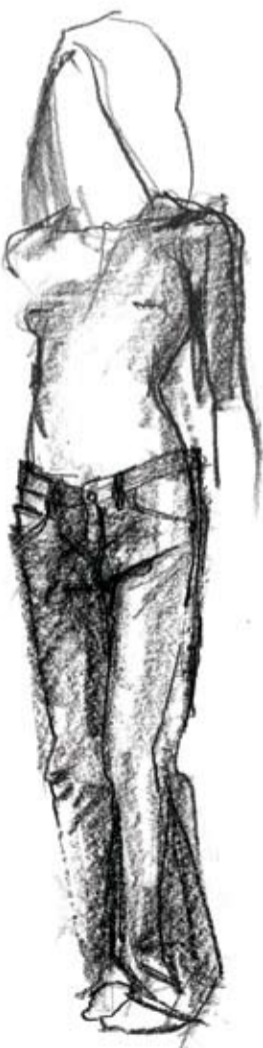
BOYFRIEND

Geïnspireerd op de mannenbroeken. Lijkt overal net iets te groot, en heeft een iets ruimer kruis. Iets smaller onder aan de pijpen. Wordt lager op de heupen gedragen, met een riem in. Creëert een plattepoepfeet. Vraagt om doordachte vrouwelijke styling en accessoires om het mannelijke eruit te krijgen. Met platte schoenen en een oversized T-shirt krijg je meteen het truckergevoel.

STRAIGHT

Een klassieke rechte jeans. Hier kunnen weinig vrouwen verkeerd mee doen. Zeker niet met hakken onder.

LOOSE FIT

Een klassieke loszittende broek. Heeft iets cools bij jonge, relaxed uitgedoste meisjes, maar bij dertigplussers loert de lomphigheid snel om de hoek. Heeft niets vrouwelijks en, in tegenstelling tot de minstens even comfortabele boyfriendjeans, ook weinig trendgevoel.

BOOTCUT

Gewoon aanpassend aan de bovenbenen, iets smaller ter hoogte van de knieën en dan lichtjes uitlopend naar de enkels. Oorspronkelijk bedacht om met korte laarsjes te dragen. Dit is sinds een paar jaar de nieuwe klassieke, de basisjeans in elke vrouwengarderobe. Het is een model dat zogoed als alle vrouwen flatteert doordat de lichte trompetvorm ter hoogte van de enkels de lichaamsverhoudingen mooi in evenwicht brengt.

PARALLELS

Breed. Dat is hier het sleutelwoord. Onderaan en bovenaan. Is niet meteen de meest verkochte jeans. Om de eenvoudige reden dat parallels slechts weinig vrouwen flatteren. Mooi is zo'n model wel bij al wie superslank en groot is. In de andere gevallen maakt het de draagster alleen maar breder en logger.

FLARES

Beter gekend als: olifantenpijpen. Strak aan de bovenbenen, breed uitwaaiend aan de onderbenen. Niet meteen het model waarin iedereen even zelfzeker de straat op komt. Zorgt ook voor een eerder afgeronde heup- en billenzone. Dit model doet het vooral goed in de zomer. Met slippers en open topjes heeft het snel iets boho-stijlvols.

JEANS KOPEN VOOR DUMMY'S

Jeans. Niets makkelijker om te kopen, niets makkelijker om aan te trekken, zo lijkt het wel. Vergeet het. Meer dan één vrouw krijgt angstaanvallen als 'jeansbroek' op het boodschappenlijstje staat. **WIJ TROKKEN MET DRIE ZULKE VROUWEN OP JEANSJACHT EN LIETEN ONS ONDERWEG EEN EN ANDER VERTELLEN OVER DE PERFECTE JEANS.** Door Lieve Van de Velde

Elke dag gaan er duizenden, wellicht zelfs tienduizenden jeansbroeken over de toonbank en elk dag zie je er duizenden, misschien wel tienduizenden in de straten. Oké, de mens-broekcombinatie is niet bij alle tienduizend even geslaagd, maar het gemak waarmee een doorsneemans zich in een jeans hijst, is voor de drie vrouwen die we tot deze jeansshopping verplichten in elk geval een ongekend fenomeen. Lang moesten we er overigens niet naar zoeken, naar vrouwen met jeansangst. Ze liepen gewoon op en naast de redactie van dit magazine. Styliste Linda, artdirector Karolien en commercieel manager Mia, alle drie hebben ze in geen jaren nog een jeans gekocht, gepast of van nabij gezien. Om u een idee te geven: de laatste jeans die Mia aan had, dateert van zo'n jaar of twintig geleden. Het was nog zo'n smalletpje op kuitlengte en met — gil! — twee ritssluitingen onderaan. Ze vond het ineens 'geen zicht' meer en daarna is het nooit meer goed gekomen tussen haar en de blauwe pijpen. Ook bij de andere twee is er sinds hun achttiende geen denimstofje in de buurt van knieën en benen geweest. De gedachte dat dit binnen het uur wel gaat gebeuren, doet hen net niet een stevige whisky bestellen. Gelukkig zitten we voor onze preshoppinglunch bij Pitten & Bonen, een Antwerpse plek waar de drank zich beperkt tot groente- en vruchtensapjes. Hoe dan ook, de hyper-ventilatie is nabij.

BRIEVENBUS

Onbegrijpelijk is het, toch voor een jeansfetisjist als ondergetekende. Wat is er nu in godsnaam zo moeilijk aan een jeansbroek? Er wordt naar adem gehapt en daar komen ze, de vooroordelen en trauma's. Linda: 'Ik ben graag blij met mijn kleren en met jeans lukt dat niet, die heeft geen karakter, is een gemakkelijksoplossing. Jeans is banaal en getuigt niet van creativiteit. Plus: het stofje voelt niet leuk aan en als het wel leuk aanvoelt, ziet het er fake uit. En je krijgt er korte benen van.' 'Of de absolute horror: stretchjeans', gaat Linda verder. 'Van die jeans die aan je lijf kleeft. Je moet al van goeden huize zijn — lees: een superlijf hebben — om daarmee weg te komen. En ik vergeet nog het ergste: jeans die achteraan naar beneden schuift en een stuk van mevrouws billen laat zien. Zodat je er een brief in kunt posten! Noemen ze dat zo niet? Maar ook al sluit dat achteraan mooi aan, dan nog voel ik me opzichtig in jeans. We hebben allemaal een kont, maar moeten we die ook aan de hele wereld tonen? Want dat doe je met een jeans: iedereen weet perfect hoe je eruitziet onder die stof.' Een gil aan de andere kant van de tafel. Karolien: 'Ja! Ik heb dat ook. Ik voel me naakt in een jeans. Bloot.

En geconfronteerd met mijn eigen lijf. Dan komen er ineens van die vetrollen boven die band uitfloepen. Waar zitten die dingen wanneer ik een jurk aan heb? Dan zie ik die niet. En nog iets wat ik niet begrijp: mensen wringen zich in een jeans en gaan dan met dat strak ding rond hun lijf op een stoel zitten. Dat kan toch niet, alleen al fysiek is dat onmogelijk.' Voor alle duidelijkheid toch nog dit: de drie willen best wel een jeans in huis halen. Om te combineren met een mooi wit hemd (Linda), om een relaxlook te creëren met een pumps, topje en blazer (Karolien) of gewoon 'omdat ik een goed passende jeans best wel sexy vind' (Mia).

CIRCUSDWERG

Jeans vind je op elke straathoek, zeker in Antwerpen. Omdat één namiddag sowieso te kort is om drie vrouwen op elk van die straathoeken in de broek te laten kruipen, kozen we drie winkels uit: één met straatwijze urban jeans (Diesel), één met de uberbasic jeans (Levi's) en eentje waar ze naast hoger geprijsde designerkleren ook hoger geprijsde jeans in de rekken hebben hangen (Verso). Opmerkelijke eerste vaststelling: in bijna elk van die winkels worden we met een empathische blik ontvangen. Jeans kopen moet je leren, blijkt de algemene teneur. Geen verkoopster die raar opkijkt bij het horen van ons jeansmaagdenverhaal. Massa's vrouwen krijgen ze over de vloer voor wie de angst om er als een ingewikkelde blauwe worst bij te lopen er diep ingeworteld zit. 'Dan beginnen we bij het begin', aldus een verkoopster, en ze haalt een van haar diepere psychologische blikken boven: 'Koop nooit, echt nooit een jeans zonder advies.' Zomaar wat in de rekken rommelen en er gelijk welke jeans uit halen, is het snelste ticket naar een denimfobie. 'Geen twee vrouwen zijn gelijk, en een jeans die bij vrouw nummer 1 een wauweffect resorteert, is voor vrouw nummer 2 een absolute afknapper. Je lichaam en stijl bepalen welke jeans voor jouw lijf gemaakt is.' Iets wat we in de volgende winkel al meteen geïllustreerd zien: een Levi's 501 boyfriendmodel (zie tekeningen) tovert Mia in geen tijd om tot een circusclown met dwergallures, terwijl ondergetekende diezelfde broek meteen enthousiast laat inpakken en afrekenen (ook al maakte ondergetekende geen deel uit van de steekproef, maar dat terzijde). Neen, Mia heeft iets vrouwelijker nodig, klinkt het bij Diesel. Wegens iets kortere benen en een meer feminie uitstraling. Bootcut is het toeverwoud. Strak bovenaan, lichtjes uitlopende pijpen onderaan. Sexy, zeg maar. 'Maar opletten met de achterzakken', zegt de dame bij Verso. 'Hou die discreet, je wilt ook niet te veel aandacht naar die zone trekken.' En zowaar, de eerste broek die volgens die principes bij Diesel richting

pashokje wordt gestuurd, blijkt een voltreffer. We zijn een kwartier bezig en het eerste slachtoffer is ontmaagd. Inpakken, die handel. En een grijze variant op hetzelfde bootcutprincipe mag ook mee in de tas.

Of ze toch niet wat strak zit, vragen de twee andere jeansmaagden op de valreep nog bezorgd. En wat met dat tunnelgaatje dat zich zo tussen dij en kruis laat zien? Is dat niet wat — euh — exhibitionistisch? De verkoopster is radicaal: 'Een jeans moet je kopen op haar strakst, anders zit je na een halve dag met een slobbermodel. Zo'n broek zet heel snel uit en daar hou je best rekening mee.'

PIPPI LANGKOUS

Intussen stijgen uit pashokje nummer 2 de stoomwolken op. Karolien gilt, zweet en hyperventileert. 'Komaan, dit kan niet, waar komt die kont ineens vandaan? Wal-ge-lijk!' De hartaanval lijkt nabij. Nooit zo blij geweest dat het nummer van de 100 zo makkelijk te onthouden is. Ze komt van achter het gordijn in een outfit die de rest van de jeansmaagden alleen maar afkeurend doet hoofdschudden. 'Vergeet het, dat ben jij niet. Het is *yekkie*.'

En zoals voorspeld wordt er nog eens extra gevloekt op dat zogenaamde muffinvet, porties mensenvlees die ongevraagd boven de tailleband komen uitpiepen. 'Help, ik moet dringend gaan fitnessen, wat is dit?' De verkoopster houdt het hoofd koel: 'Dat heb je altijd met lage tailles. Eerlijk, de enige vrouwen die daar geen last van hebben, zijn die met eetstoornissen.' Oef, dat weten we dan ook weer.

Nummer 3 heeft intussen een paar olifantenpijpen aangetrokken, een combinatie die op algemene hilariteit wordt onthaald. 'Linda, je hebt ineens heupen! En billen.' En zichzelf: 'Oh my god, een jeans met een strijkplooï in, dat is toch het ergste wat er is?' Tot ze er een paar hooggehakte enkellaarzen onder aantrekt, dan staat er ineens een sexy lady in datzelfde pashok. Ongelooflijk hoe een paar centimeter onder die vrouwenhiel een opdondertje-in-denim verandert in een sexy Tina Turner.

Niet dat het veel uitmaakt, Linda blijft walgen van de olifantenbenen. Smelten doet ze wel voor een oversizede jeanssalopette, die haar iets Pippi Langkous-achtigs geeft. 'Nog mooier in een maatje kleiner,' probeert de verkoopster nog, 'en iets hoger opgetrokken.' Om te illustreren hoe het moet, haalt ze de foto's van het Dieselfilé boven. Linda kijkt kritisch maar repliceert al direct met haar dada: 'Niets moet, je moet zoiets dragen zoals je het zelf voelt.'

De grimmigheid is van korte duur. In de kortste keren verovert de verkoopster opnieuw haar hart. Dat doet ze met de Pollies van Diesel, een jeans die nog het best omschreven wordt als grappig: los aan het kruis, smal aan de pijpen en begiftigd met een opvallende schuine zijnaad. Objectief bekeken een beetje een *oudemannekesjeans*, maar bij haar werkt hij wonderwel.

Nog maar eens het bewijs van regel nummer 1: elke vrouw heeft haar eigen jeans. Weinig sexappeal, maar 'toch wel ik', zo klinkt het van achter het pashokgordijntje. Het lijkt alsof jeansmaagd nummer 2 overstag gaat, maar dat doet ze uiteindelijk pas in de volgende winkel, Verso, waar ze een gelijkaardige breed-smalle slobberjeans aantrekt, de Josefina van 7 For All Mankind. Kassa!

TROOST

En de derde jeansmaagd? Die heeft bij Verso moeite om bij de les te blijven. Dit is geen echte jeansshop en ze fleurt meteen op. En verdwaalt met plezier tussen de jurken. Voor de goede orde past ook zij nog één 7 for All Mankind, maar als de twee andere jeansmaagden haar bevelen om op haar hurken te gaan zitten, is het oordeel hard en meedogenloos: 'Kijk wat er allemaal komt piepen. Je kunt een brief posten, zo kun je niet buiten.' Nummer 3 heeft duidelijk troost nodig, en die vindt ze bij een jurk van See by Chloë. Ook zij sluit deze jeansshoppingdag af met een winkeltasje, maar er zit een jurk in. Eentje zonder één vezeltje denim.

WAT HEBBEN WE GELEERD?

- Koop nooit een jeans zonder degelijk advies van een gespecialiseerde verkoopster. Zelf wat gaan rommelen in de rekken en er zomaar iets uithalen, dat werkt niet.
- Koop een jeans met stretch in, zelfs al ben je van nature anti-stretch. Niet omdat die aan je lichaam zou gaan plakken, wel omdat die per definitie een betere pasvorm heeft.
- Koop een aansluitend jeansmodel altijd iets te strak, na een halve dag zet het zich naar je lijf. Als je je jeans al meteen 'ruim genoeg' koopt, gaat hij in geen tijd slobberen. Een jeans passen betekent altijd: een beetje in je jeans springen om erin te geraken. Tenzij je natuurlijk voor een boyfriendjeans gaat, die moet 'net iets te groot' lijken.
- De perfecte jeans bestaat niet. Elke vrouw heeft haar eigen jeans. Geen twee vrouwen zijn gelijk. Lichaamsvormen en stijl bepalen welke jeans voor welke vrouw het mooist is.
- Zeg nooit: 'Het is toch maar een jeans, waarom zou ik daar geld aan uitgeven?' Een jeans die goed zit, is goud waard. Kijk naar de kost per draaguur. Drie dagen per week en dat jarenlang, dat rendeert.
- Ervan uitgaan dat een jeans geen karakter heeft, is een vooroordeel dat dateert uit de jaren stillekes. Tussen een coole boyfriend en een sexy olifantenpijp zit een hele wereld. De wassing, de cut of snit, de scheuren en gaten, en meer van dat. Elke jeans heeft zijn eigen verhaal.
- Vergeet trends. Het is niet omdat skinny jeans in is dat we er met zijn allen per se aan moeten. Niets zo fout als een trendy jeans die niet past bij de vrouw die hem draagt.
- Onderschat de kracht van kleur niet. Sobere en donkere wassingen slanken af.
- Achterzakken kunnen een jeansdraagster maken of kraken. Ze zorgen voor niet te onderschatten special effects. Vrouwelijke rondingen worden nog ronder met achterzakken die in het midden van de billen staan. Met zakken die lager, eerder richting bovenbeen gestikt zijn, krijgen we net vlakke, afgeplatte billen.
- Schoenen maken het verschil. Geen betere manier om een jeans te vervrouwelijken dan er hoge hakken onder te steken. Enkel bootcut en flares (zie tekeningen) komen mooi weg met platte schoenen.
- Een lage taille is zelden flatterend voor normaal gebouwde vrouwen. Er komt altijd een zwembandje piepen boven die tailleband.